

Accions per a un món nou

☺) Aquesta imatge parla

ròquies i centres de culte, permetrà posar en marxa centenars de projectes a països empobrits del Tercer Món.

► L'exclusió social i la lluita per la supervivència són la realitat quotidiana de germans nostres arreu del món. Una realitat sovint oblidada. Des de 1960 Mans Unides treballa per millorar les condicions de vida de les persones i impulsar processos de desenvolupament sostenible. La col·laboració dels fidels a la col·lecta d'aquest cap de setmana a totes les par-

GLOSSA

Arran de les festes

Fa uns dies un noi, estudiant universitari, comentant les darreres festes de Nadal, em deia: «Aquests dies m'han fet pensar en els lligams familiars. Són molt importants. Fonamenten la història de les persones i de les famílies. En les trobades familiars hem escoltat alguns relats dels avis que ens retrotrauen en el temps, també en els meus records. M'han vingut records de quan era infant i protagonitzava la declamació de la dècima amb els cosins en els àpats nadalencs; les benediccions de taula; les nades davant el pessebre fet amb les figures que ja havien estat del pare; l'alegria de la nit de Nadal amb la Missa del pollet, primer, amb la del Gall, després; l'emoció de la Nit de Reis, les llargues sobretaules...»

El jove que així parlava feia un exercici de memòria, de memòria del temps passat, no pas com un pes feixuc sinó com a relat de la seva vida, de la vida familiar, de la vida social i del pas de Déu per elles, una i altra vegada. Un relat que obria al futur. És bo fer memòria del camí personal, de la família, de la infantesa, de les persones —del seu fer i dir—, en especial de les que ens han ajudat a ser, dels indrets que han esdevingut entrançables... És bo i necessari fer memòria del pas de Déu per la nostra vida. És un

bon exercici per discernir, per determinar entre els camins, els viaranyis i les dreceres que s'obren davant nostre. «Feu memòria dels vostres dirigents, que us van anunciar la paraula de Déu; considereu la fi exemplar de la seva vida i imiteu la seva fe. Jesucrist és el mateix ahir, avui i per sempre» (He 13,7). Som convidats a recordar i a actuar.

La humanitat té memòria. També els pobles, les famílies, les comunitats, les persones. Convé desvetllar aquests sentiments de pertinença, en especial en els més joves, i ensenyar a guardar en el cor com Maria: guardar les coses per recordar i reconèixer el que Déu ha fet per nosaltres —pertinença afectiva— i actuar segons el seu disseny de gràcia —pertinença activa. En la memòria de les persones, en la memòria comuna de les famílies, dels pobles, de l'Església, hi ha la penyora de futur que fa néixer l'esperança. En aquesta memòria, hi trobem la lluita entre el bé i el mal, entre la gràcia i el pecat, i el pas salvador del Déu Pare que en el Fill s'ha fet home i que en la força de l'Esperit ens agombola per sempre i ens convida a servir i estimar. «De bon grat, doncs, gastaré el que tinc i em desgastaré jo mateix per vosaltres» (2Co 12,15).

Enric Puig Jofra, SJ

PARAULA I VIDA

Polítics i empresaris responsables davant les desigualtats

En ocasió del 44è Fòrum Econòmic Mundial (WEF) que se celebra anualment a Davos (Suïssa), el Papa Francesc va convidar a abordar l'economia «amb un enfocament inclusiu que tingui en compte la dignitat de tota persona humana i el bé comú», i a tenir un «renovat, profund i ampli sentit de la responsabilitat per part de tots». Així es dirigia el 22 de gener a 40 caps d'Estat i de Govern que hi participaven, al costat de 2.500 economistes i empresaris procedents de tot el món, a través d'una carta llegida pel Cardenal President de *Justícia i Pau*, com un signe de la seva atenció pastoral i amb una aportació constructiva. Perquè encara que l'economia moderna ha aconseguit grans avenços en educació i sanitat, el Papa li retreu que «sovint ha comportat una àmplia exclusió social».

Després de l'alarmant Informe fet públic per Oxfam, que denuncia que les 85 persones més riques del món tenen els mateixos diners que els 3.500 milions de persones més pobres, les paraules del Papa Francesc van ser una mà estesa als poderosos del planeta que, val a dir-ho, sembla que no saben ni com abordar el dramàtic tema de la desigualtat social i la «indignació» creixent arreu. De fet, el Papa Francesc, personatge catòlic influent en la humanitat («home de l'any», segons *Time*), té una sensibilitat pastoral, que revela la proximitat als pobres, i que parla amb profund coneixement de les economies pobres, i per això pot demanar una reflexió profunda sobre les causes de la crisi econòmica que sacseja el món, per donar-hi una contribució útil.

Al centre del seu missatge un clam profètic, «unes paraules fortes» com diu ell mateix: «**És intolerable** que encara milers de persones morin cada dia de fam, malgrat les grans quantitats d'aliments disponibles i, sovint, simplement desaprovats. De la mateixa manera, no poden deixar d'impresionar-nos els innombrables refugiats que buscant condicions de vida amb un mínim de dignitat, no només no aconsegueixen trobar hospitalitat, sinó que sovint moren tràgicament mentre es desplacen d'un lloc a un altre». Ho assegura el Papa en congruència amb la campanya contra la fam que impulsa *Caritas Internationalis*, i que ell va recolzar personalment. I és que «la major part dels homes i dones del nostre temps segueixen experimentant la inseguretat quotidiana, i no rarament amb conseqüències tràgiques».

Perquè creixi la igualtat, cal alguna cosa més que el creixement econòmic, encara que el pressuposi. «Es requereix, en primer lloc, una visió transcendent de la persona» (Benet XVI), perquè «sense la perspectiva d'una vida eterna, el progrés humà en aquest món es queda sense alè». A més, calen decisions, mecanismes i processos encaminats a una millor distribució de la riquesa, la creació de fonts d'ocupació i la promoció integral del pobre, que va més enllà d'una simple mentalitat d'assistència. L'obertura al transcendent pot donar forma a una nova mentalitat política i econòmica, capaç de reconduir tota l'activitat econòmica i financera dins d'un enfocament ètic que sigui veritablement humà. I en aquesta línia, assegura que la comunitat econòmica internacional pot comptar amb moltes persones de gran honestetat i integritat personal, que es guien per nobles ideals de justícia, generositat i atenció per l'autèntic desenvolupament de la família humana. I aconsella: «que us esforceu perquè la humanitat se serveixi de la riquesa i no sigui governada per ella!».

† Joan-Enric Vives
Arquebisbe d'Urgell

ENTREVISTA

JUAN DELLA TORRE

Bones causes

La Machi és una agència de comunicació *per a bones causes* especialitzada en valors espirituals, amb el *hub* creatiu a Buenos Aires, oficines a Barcelona i operacions a Roma. L'empresa té cor d'apostolat, perquè integra la teologia de la comunicació als seus processos creatius per tal d'aportar innovació al servei de la Nova Evangelització. El fundador de l'agència és Juan della Torre, advocat i MBA en màrqueting.

La comunicació d'Església és bona?

L'Església sap comunicar perquè, com diu Mons. Celli, aquesta és la seva missió principal. Sobre la comunicació social i els mitjans hi ha molt magisteri, que a poc a poc està en procés de tornar-se una realitat missionera. L'èpica evangelitzadora no és cosa del passat. Avui les noves tecnologies plantegen un desafiament apassionant: una Missió Digital per portar l'Evangeli al setè continent, que és internet.

Com fer-ho?

El més recomanable és donar testimoni sense tractar d'alliçonar ni aclaparar. Fer-ho amb confiança i sense por: el missatge de l'Església és immortal. Si sabem enfocar-nos en l'essencial, tots hi estaran interessats perquè respon a les preguntes principals de l'home. Cal pelegrinar al costat de l'home d'avui, acompanyar-lo en les seves inseguretats i els seus somnis. Ajudar-lo, a través del diàleg, a percebre allò sagrat i el misteri. Per això és urgent ser creatius i innovadors, atrevir-nos a recórrer nous camins.

En què ens ajuda el Papa?

L'efecte Francesc és impressionant. Ha recuperat per a l'Església un lloc en els mitjans que havia perdut. Ha canviat l'eix per comunicar en positiu. És un comunicador deu.

HISTORIA DE LA CARIDAD

Càritas Internacional

La organizació internacional de Càritas, composta per 165 Càritas nacionals, institució eclesial dependient de les diverses conferències episcopals i en íntima connexió amb la Sede Apostòlica, és indubtablement una de les institucions amb major prestigi en la societat a causa tant de la seva activitat humanitària i caritativa com de la fiabilitat dels seus documents.

Per a complir amb la seva missió i vocació samaritana, les Càritas parroquials estan en continu procés d'acercament als pobres i exclòs, amb el fi de tenir la capacitat de veure les necessitats reals dels més pobres i descobrir la manera adequada de respondre a aquestes necessitats.

Resulta emocionant la presència i la col·laboració intensa de les distintes Càritas nacionals amb els països més desfavorits d'Àsia, Àfrica i Amèrica en temes de salut i educació, promoció de la dona, construcció d'infraestructures i prevenció d'emergències. Buscant l'ajuda d'emergència, però també el desenvolupament per aconseguir l'autonomia personal i social.

Càritas Internacional constitueix una mostra palpable de l'interès de l'Església per promoure el bé comú, un signe d'amor als cristians i als seus germans de totes les raïes i condicions.

Juan María Laboa

(Por sus frutos los conoceréis.

Historia de la caridad en la Iglesia, Ed. San Pablo)

HECHOS DE VIDA

«Curar heridas»

El papa Francisco nos ha dicho: «Veo con claridad [...] que lo que la Iglesia necesita con mayor urgencia hoy es una *capacidad de curar heridas y dar calor a los corazones de los fieles, cercanía y proximidad*. Veo a la Iglesia como un hospital de campaña tras una batalla. ¿Qué inútil es preguntarle a un herido si tiene altos el colesterol o el azúcar! Hay que *curarle las heridas*. Ya hablaremos luego del resto. *Curar heridas, curar heridas...* Y hay que comenzar por lo más elemental.»

La capacitat de curar la té qui *acompanya* —que veï del llatí *cum-panis*, menjar junts el pa—, sentar-se a la mateixa taula emocional, espiritual, de qui sofre i intercanviar sentiments, desigs, preocupacions, paraules, esperances i ideals.

—Si hem sofert, si hem estat tristes, si vivim identificats amb Jesús, ell nos farà més comprensius, més compassius, més caritatius, millors.

—Prestarem més atenció a *los heridos* i pondrem *bálsamo* curatiu a les herides i així cessaran congoyas i llàgrimes.

Walter Benjamín escribió: «Habitar... es dejar huella». No una huella física, de pedres, sinó de un coraó a otro coraó herido, que sofre.

El màrtir sant Tomàs Moro practicó i ensenó:

—«No hay en el mundo tristeza o amargura, dolor o sufrimiento... que el cielo no pueda curar». Es lo que nos pide el papa Francisco.

PROGRAMA DEL PAPA FRANCESC

Partir del nucli fonamental de la fe

La clau missionera d'aquesta l'Exhortació parteix «del cor de l'Evangeli», que és el seu «nucli fonamental», que el Papa formula sintèticament com «la bellesa de l'amor salvífic de Déu manifestat en Jesucrist mort i ressuscitat» (n. 35). I és aquí on precisa amb gran finor que «hi ha un ordre o jerarquia en les veritats en la doctrina catòlica» i que per això cal «una adequada proporció», d'acord amb la seva importància. Com a mal exemple de desequilibri afirma que això passa «quan es parla més de la llei que de la gràcia, més de l'Església que de Jesucrist, més del Papa que de la Paraula de Déu» (n. 38).

Més encara, el Papa recorda que, seguint «sant Tomàs d'Aquino, els preceptes donats per Crist i els Apòstols «són poquíssims» i que els preceptes afegits per l'Església han d'exigir-se amb moderació «per no fer més feixuga la vida» i convertir la nostra religió en un esclavatge, quan «la misericòrdia de Déu volgué que fos lliure»» (n. 43). D'aquesta forma poc usual, però brillant i molt fonamentada, el Papa ens recorda la missió fonamental de l'Església!

Dr. Salvador Pié

Expert nomenat pel Papa del Sínode sobre la Nova Evangelització

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

- 10. □ Dilluns** (lit. hores: 1a setm.) [1Re 8,1-7.9-13 / SI 131 / Mc 6,53-56]. Santa Escolàstica (s. v-vi), vg., germana de sant Benet; santa Sotera, vg. i mr.; sant Silvà, bisbe.
- 11. ■ Dimarts** [1Re 8,22-23.27-30 / SI 83 / Mc 7, 1-13]. Mare de Déu de Lourdes, apareguda a la cova de Massabielle (1858); sant Desideri, bisbe; santa Eloïsa, vg.
- 12. ■ Dimecres** (■ Barcelona) [1Re 10,1-10 / SI 36 / Mc 7,14-23]. Santa Eulàlia (o Eulària), vg. i mr., patrona de Barcelona i cotitular de la catedral; sant Gaudenç o Gaudenci, bisbe; sant Damià, soldat mr.; beata Humbelina, viuda.
- 13. ■ Dijous** [1Re 11,4-13 / SI 105 / Mc 7,24-30]. Sant Benigne, prev. i mr. (s. iii); sant Gregori II, papa (romà, 715-731); santa Maura, mr.; sant Gimer, bisbe; beat Jordà de Saxònia, prev. dominicà; beata Cristina d'Spoleto, vg. agustina.
- 14. □ Divendres** [Ac 13,46-49 / SI 116 / Lc 10,1-9]. Sant Ciril, monjo, i sant Metodi, bisbe, germans grecs (ix), evangelitzadors dels eslaus, copatrons d'Europa; sant Valentí, prev. romà i mr. (s. iii).
- 15. ■ Dissabte** [1Re 12,26-32;13,33-34 / SI 105 / Mc 8,1-10]. Sant Faustí i sant Jovita, germans mrs.; santa Geòrgia, vg.; sant Claudi de La Colombière (†1682), prev. jesuïta; sant Joan Baptista de la Concepció, prev. trinitari.
- 16. ■ † Diumenge vinent**, VI de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Sir 15,16-21 / SI 118 / 1Co 2,6-10 / Mt 5,17-37 (o més breu: Mt 5,20-22a.27-28.33-34a.37)]. Sant Onèsim, bisbe; santa Juliana, vg. i mr.; sant Honest; beat Joan de Sant Domènec, mr.; beat Simó de Càscia, prev. agustinià.

DIUMENGE V DURANT L'ANY

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 58,7-10)

Diu el Senyor: «Comparteix el teu pa amb els qui passen fam, acull a casa teva els pobres vagabunds, si algú no té roba, vesteix-lo; no els defugis, que són germans teus. Llavors esclatarà en la teva vida una llum com la del matí, i es tancaran a l'instant les teves ferides; tindràs per avantguarda la teva bondat, i per reraguarda, la glòria del Senyor. Quan invoquis el Senyor, ell et respondrà, quan cridis auxili, ell et dirà: "Aquí em tens". Si no intentes de fer caure els altres, ni els assenyales amb el dit pronunciant un malefici, si dones el teu pa als qui passen gana i satisfàs la fam dels indigents, s'omplirà de llum la teva foscor, i el teu capvespre serà clar com el migdia.»

▶ Salm responsorial (111)

R. *L'home just és llum que apunta en la fosca.*

L'home just, compassiu i benigne, / és llum que apunta en la fosca. / Sortós l'home que presta de bon grat, / que disposa a consciència els seus afers. R.

El just no caurrà mai, / i deixarà un record inesborrable. / Viu sense por de les males noves, / se sent ferm confiant en el Senyor. R.

Té el cor incommovible, res no tem, / reparteix el que té, ho dona als pobres, / la seva bondat consta per sempre, / pot alçar el front amb dignitat. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 2,1-5)

Germans, quan vaig venir a vosaltres, no us vaig anunciar el misteri de Déu amb el prestigi de l'eloqüència i de la saviesa. Entre vosaltres no vaig voler saber res més que Jesucrist, i encara clavat a la creu. I em vaig presentar davant vostre feble, esporuguit i tremolós.

En tot allò que us deia i us predicava, no hi entraven paraules que s'imposessin per la seva saviesa, sinó pel poder convincent de l'Esperit, perquè la vostra fe no es fonamentés en la saviesa dels homes, sinó en el poder de Déu.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 5,13-16)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Vosaltres sou la sal de la terra. Si la sal ha perdut el gust, amb què la tornarien salada? No serà bona per a res. La llençaran al carrer i que la gent la trepitgi.

Vosaltres sou la llum del món. Un poble dalt d'una muntanya no es pot amagar. Tampoc, quan algú encén un llum, no el posa sota una mesura, sinó en un lloc alt, i fa llum a tots els qui són a casa. Igualment ha de resplendir la vostra llum davant la gent. Llavors, en veure el bé que heu obrat, glorificaran el vostre Pare del cel.»

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 58,7-10)

Así dice el Señor: «Parte tu pan con el hambriento, hospeda a los pobres sin techo, viste al que ves desnudo, y no te cierras a tu propia carne. Entonces romperá tu luz como la aurora, en seguida te brotará la carne sana; te abrirá camino la justicia, detrás irá la gloria del Señor. Entonces clamarás al Señor, y te responderá; gritarás, y te dirá: "Aquí estoy.»

«Cuando destierres de ti la opresión, el gesto amenazador y la maledicencia, cuando partas tu pan con el hambriento y sacies el estómago del indigente, brillará tu luz en las tinieblas, tu oscuridad se volverá mediodía.»

▶ Salmo responsorial (111)

R. *El justo brilla en las tinieblas como una luz.*

En las tinieblas brilla como una luz / el que es justo, clemente y compasivo. / Dichoso el que se apiada y presta, / y administra rectamente sus asuntos. R.

El justo jamás vacilará, / su recuerdo será perpetuo. / No temerá las malas noticias, / su corazón está firme en el Señor. R.

Su corazón está seguro, sin temor. / Reparte limosna a los pobres; / su caridad es constante, sin falta, / y alzará la frente con dignidad. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Co 2,1-5)

Yo, hermanos, cuando vine a vosotros a anunciaros el misterio de Dios, no lo hice con sublime elocuencia o sabiduría, pues nunca entre vosotros me precié de saber cosa alguna, sino a Jesucristo, y este crucificado.

Me presenté a vosotros débil y temblando de miedo; mi palabra y mi predicación no fue con persuasiva sabiduría humana, sino en la manifestación y el poder del Espíritu, para que vuestra fe no se apoye en la sabiduría de los hombres, sino en el poder de Dios.

▶ Lectura del santo evangelio según san Mateo (Mt 5,13-16)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Vosotros sois la sal de la tierra. Pero si la sal se vuelve sosa, ¿con qué la salarán? No sirve más que para tirarla fuera y que la pise la gente.

Vosotros sois la luz del mundo. No se puede ocultar una ciudad puesta en lo alto de un monte. Tampoco se enciende una lámpara para meterla debajo del celemín, sino para ponerla en el candelero y que alumbré a todos los de casa. Alumbré así vuestra luz a los hombres, para que vean vuestras buenas obras y den gloria a vuestro Padre que está en el cielo.»

Els cristians, cridats a ser llum per les seves bones obres

▶) Aquesta imatge parla

me precié de saber cosa alguna, sino a Jesucristo, y este crucificado.

COMENTARI

Les bones obres

L'opció de Jesús per la interioritat que teníem en les benaurances del diumenge passat no és una opció per un espiritualisme desencarnat. El text d'avui, que ve a continuació, explica un dels ensenyaments més importants de Mateu: «Vosaltres heu de ser sal... però també heu de ser llum, de tal manera que les vostres actuacions brillin davant la gent, vegin les vostres bones obres i glorifiquin el vostre Pare del cel». És el tema de les bones obres que ens arrela en les «obres del Messies» (Mt 11,2).

Les actituds dels seguidors de Jesús il·lustrades en les benaurances, són obres fetes segons Déu.

En aquest sentit, sense convertir-se en un reclam publicitari (Mt 6,1), deixen entreveure les disposicions que les han originades. Són el testimoni d'una justícia que va molt més enllà del compliment d'una norma o d'un manament determinats (5,20). La justícia del Regne (6,33) deixa enrere el compliment de prescripcions i se centra a fer la voluntat de Déu. Per això el sermó de la muntanya subratlla al final que no n'hi ha prou de dir «Senyor, Senyor...» (7,21). Per això insisteix Mateu que cal fer treballar els talents perquè donin fruit (25,14-30). Per la mateixa raó, les noies del banquet de noces han de portar oli en les seves llànties, símbol de les bones obres (25,1-13). I la sentència del judici final es basarà en les bones obres envers els germans sols,

malalts, necessitats o en la presó (25,31-46). Mateu és un evangeli fonamentalment jueu i, per tant, profundament ètic.

El text que llegim avui utilitza per primera vegada l'expressió «el vostre Pare del cel». La figura de Déu, Pare dels creients, és una figura especialment estimada per Mateu. Més en concret, val la pena caure en el compte que presideix el desenvolupament del sermó de la muntanya (l'expressió «el vostre Pare del cel» hi surt fins a deu vegades). Aquest tema no ha estat desenvolupat ni per Marc ni per Lluc, ni tampoc per l'Evangeli de Joan. Així Mateu deixa entreveure clarament l'horitzó del Regne que presideix tot el sermó.

Oriol Tuñi, SJ

La diòcesi celebra el Dia del Malalt a diferents parròquies

El proper 11 de febrer la diòcesi celebra el Dia del Malalt, coincidint amb el dia de la Mare de Déu de Lourdes.

A la Catedral de Santa Maria és prevista, a la tarda, la celebració de la Santa Missa, la unció dels malalts i la processó de les torxes. Prèviament es faran novenes a la Mare de Déu. A d'altres parròquies es faran celebracions el mateix dia. Al dia següent tindran lloc en algunes residències d'avis, com a Guissona o a La Seu d'Urgell.

Jornada de formació sobre Pastoral de la Salut a la Casa del Bisbat a Tremp

El proper dissabte 22 de febrer és previst que es porti a terme, a la «Residència Siella» de Tremp, la jornada de formació sobre Pastoral de la Salut. Enguany sobre el lema, «Estimar Crist en el malalt, estimar el malalt en Crist», i serà desenvolupada per Mn. Cinto Busquet. Les inscripcions ja es poden fer a despatx@bisbat-urgell.org. D'altra banda, ja ha començat a preparar-se la celebració de la Pasqua del Malalt, que es farà el dissabte 17 de maig al Castell del Remei, «Llar Santa Anna-Germans Franciscans de Creu Blanca». Exposarà el tema de formació Mn. Joan Bajo, Delegat diocesà de la Pastoral de la Salut de Tortosa.

Segueix el Full Dominical d'allà on vulguis amb el teu telèfon mòbil

Jornada de Formació Permanent: «La transformació missionera de l'Església»

Mn. Salvador Pié

«La transformació missionera de l'Església» és el títol amb el qual el Dr. Salvador Pié, professor de la Facultat de Teologia de Catalunya, farà la seva aportació a la Jornada de Formació Permanent per als preveres de la diòcesi d'Urgell, convocada per al proper 17 de febrer a la Casa d'Espiritualitat del Santuari del Sant Crist de Balaguer. Parlarà sobre l'exhortació *El goig de l'Evangelí* del Papa Francesc, és «el programa pastoral del papat». «Mai en el to i el contingut un Papa no havia escrit el que està escrit en aquest text», ha avançat al Full. Per a Mn. Pié, l'exhortació és una invitació a una «impostergable renovació eclesial», a una «transformació missionera des del cor», a un «anar al nucli de la fe».

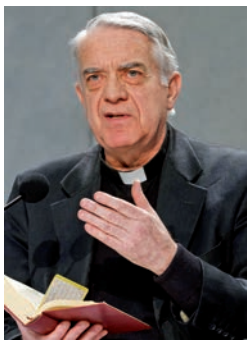
Urgell participa en la preparació de l'Aplec de l'Esperit

L'Aplec de l'Esperit se celebrarà el proper 7 de juny a Banyoles i la Delegació de Joventut d'Urgell ja està fent els preparatius per participar-hi activament i ajudar en l'acolliment dels joves que hi seran presents. L'Aplec de l'Esperit és una trobada per a adolescents i joves que volen viure un dia de celebració festiva cristiana, a l'entorn de la Pentecosta. Al llarg de la jornada compartiran experiències amb altres nois i noies, coneixeran persones que els explicaran com viuen la seva vida de fe, maneres de pregar i de trobar-se amb Déu, com comprometre's per un món millor, però també fer festa i viure amb molta il·lusió i pau interior. Entreu a la pàgina web www.aplec2014.cat i deixeu-vos emportar per la meravella de l'estany de Banyoles i la riquesa de tantes persones que ens trobarem a l'Aplec. Els interessats ja es poden començar a inscriure a la pàgina web del bisbat d'Urgell i a la de l'Aplec.

Urgell participa en l'Assemblea anual de delegats de mitjans a Madrid

Una petita delegació d'Urgell, encapçalada per l'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives va participar en l'Assemblea anual de delegats diocesans de Mitjans de Comunicació Social, que es va dur a terme a Madrid els passats 3 al 5 de febrer. Es va reflexionar i treballar sobre la tasca i activitat dels portaveus de les institucions eclesials i la relació amb les agències de notícies, eclesials o no, que difonen la informació sobre l'Església en els mitjans generalistes. Van assistir a més, la Delegada de Mitjans, Sra. Cristina Orduña, i el Secretari General, Mn. David Codina. Mons. Vives forma part de la Comissió Episcopal de Mitjans de Comunicació Social, que organitza la trobada (presidida per Mons. Joan Piris) a la que van ser convidats Mons. Paul Tighe, Secretari del Pontifici Consell per a les Comunicacions Socials, José M. Gil Tamayo, Secretari General i Portaveu de la Conferència Episcopal, i Chema Villanueva de l'Agència Europa Press. La sessió de clausura va córrer a càrrec del P. Federico Lombardi, Director de la *Sala Stampa* i portaveu de la Santa Seu, que va parlar justament de la tasca de portaveu al Vaticà, una feina que ha desenvolupat en els darrers anys i en alguns moments delicats. El P. Lombardi va rebre després de la trobada de delegats un dels Premis Bravo! que anualment atorga la CEE.

P. Federico Lombardi

Pregària ecumènica a Andorra la Vella

Divendres dia 24, en el marc de l'Octavari de Pregària per la Unitat dels Cristians que celebrem cada any els dies 18 al 25 de gener, es van trobar per vuitè any consecutiu en una pregària ecumènica, a l'església arxiprestal d'Andorra la Vella, les comunitats Anglicana, presidida pel reverend Bill Maxwell, membres de l'Església Adventista, acompanyats pel Sr. Joan Amigó i una bona representació de l'Església Catòlica. La coral International Singers va tenir cura dels cants que es van alternar amb lectures bíbliques i invocacions, amb música d'orgue, en un ambient de fraternitat, reflexió i pregària. Al bell mig del presbiteri, van presidir l'encontre la Creu, la Bíblia i el Ciri Pasqual.

ESCOLTEU RÀDIO ESTEL-PRINCIPAT

105.0 - 104.4
107.5 - 91.5

Per accedir a tot l'article publicat a la revista *Església d'Urgell*

LA PLETA

Pacificar l'ànima i el món

De què parlem quan parlem de pau?

La paraula catalana *pau* prové del llatí *pax* que, a la vegada, deriva de l'arrel indoeuropea *pac* (unir). D'aquesta arrel sorgeix la paraula *pax* i els termes *pacare* i *pacisor* (pacificar), també *pac-tum* (pacte). Neixen de la mateixa arrel les paraules *pagà*, *pacte* i *pau*. Segons la seva definició etimològica, pau significa inicialment un pacte entre persones confrontades i, consegüentment, l'absència de guerra i la tranquil·litat social. La paraula *pau* té, doncs, afinitats amb altres dos termes: acord i concòrdia.

Acord i concòrdia provenen de les arrels llatines *ad* i *cor*, *cordis*. Equivalen a unir o ajustar el cor, l'ànim o la ment de les persones. Així, doncs, acordar és sinònim de conciliar o pacificar les ments. Gairebé el mateix origen té la paraula *concòrdia*, de *cum* i de *cor*, *cordis*. Concòrdia significa usualment la conformitat dels afectes i voluntats de dues o més persones. (...) Molts analistes han identificat l'estreta vinculació entre pau i salut. En ambdós casos,

hi ha harmonia amb un mateix, amb les altres persones, amb la naturalesa i amb el misteri insondable de la realitat. Pau i salut són conceptes afins. Es perd la salut per excés de medicines i es perd la pau, molt sovint, per un excés d'emocions o bé de paraules. Els antics pensadors, tant d'Occident com d'Orient van relacionar íntimament la pau amb la unitat. Es van adonar que la manca d'harmonia interior ens inquieta i ens fa emmalaltir. La guerra és l'oposició de la pau, com la malaltia és l'oposició de la salut. La guerra és, en sentit estricte, un excés, una *hybris*, un desequilibri; com la malaltia és també una desmesura, una atrofia o hipertrofia d'alguna funció o part del cos. (...)

Cercar la pau és cercar l'harmonia d'un mateix dins del tot. Per tal de poder trobar-la, és essencial preguntar-se: Quin paper jugo en el conjunt? Quina és la missió que tinc assignada? Què s'espera de mi? Què espero jo de la meua vida? Quina activitat m'omple fins a tal punt que m'oblido de fer-la quan l'estic exercint? Per a què estic fet? (...) La pau s'esdevé quan un troba el seu lloc en el món. Aparent-

ment és fàcil aquesta recerca i, no obstant això, és el més difícil de tot, perquè molt sovint hi ha impediments d'ordre extern que fan impossible la bona ubicació. (...)

La pau és l'encaix, però aquest encaix és una categoria a la vegada espacial i temporal. Si a una persona se la fa córrer més del que pot, entra en conflicte; comença a esbufegar i, finalment, para; mentre que si a una altra se la fa anar més lenta del seu ritme natural, també entra en conflicte, perquè la cursa li resulta tediosa, li manca tensió. Estar en pau és trobar el propi ritme, ni poca, ni massa tensió; és encertar aquell ritme que ni cansa, ni avorreix.

Aquí rau el secret de la vertadera salut i de la vertadera pau amb un mateix: trobar la perfecta correlació entre la part i el Tot. Aquesta relació entre la part i el cos es pot aplicar a molts altres àmbits de la vida quotidiana: a l'entorn familiar, a l'entorn professional o a l'entorn natural. (...)

Dr. Francesc Torralba

Dtor. de la Càtedra de Pensament Cristià del Bisbat d'Urgell